

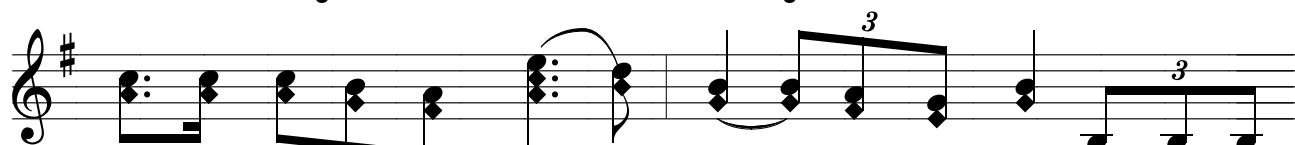
TÌNH YÊU CHÚA HỒI

Phùng Minh Mẫn

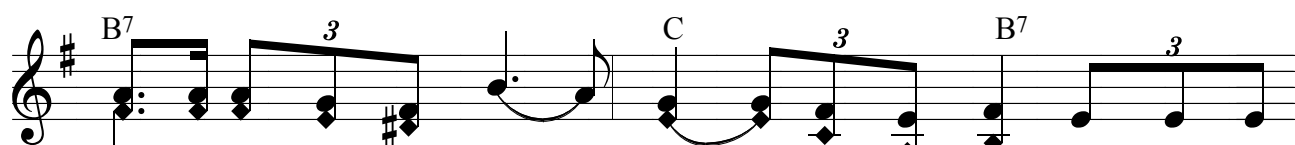
Đi hoài đi mãi giữa nhân gian, con tìm nguồn an ủi phận người,
Bao lần gục ngã giữa đau thương dương trần con lê bước nhọc nhằn.
lắm lúc chới với đã muốn buông xuôi theo dòng trôi. Vì đã bao
lắm lúc trách móc "Chúa hối quên con sao lặng thinh?". Vì đã phải
lần bội phản, trái tim lạnh lùng buồn chán, tình yêu Chúa
rồi lòng mền đức trông cậy Ngài mòn mỏi. Niềm tin héo
hời linh hồn con đau ră rồi. Xin Ngài hãy
úa con đành tâm xa lìa Ngài. Xin Ngài đừng
đến bên con nay đường trần con đã mòn,
lánh xa con xin đừng buồn con yếu hèn.
giữa lúc sóng gió có Chúa nâng niu vỗ về luôn, khi gót chân
những lúc sóng gió bủa lấy thân con, con nhờ ai? lòng Chúa nhân
này rồi ră bước đi âm thầm buồn bã, Tình Yêu Chúa
từ, còn mãi sẽ không quên người lầm lỗi, Tình Yêu Chúa

hỡi nâng hồn con lên với Ngài. Đk. Tình Ngài còn
hỡi nâng hồn con lên với Ngài.

đó vẫn thiết tha chờ đón ai đang lạc bước. Tình Ngài dịu

êm với những ai nặng gánh mang bao sầu lo. Nguyễn Ngài đủ

thương sưởi ấm tâm hồn giá băng trong mù tối Chúa

ơi xin tình yêu dẫn con về cùng Ngài.